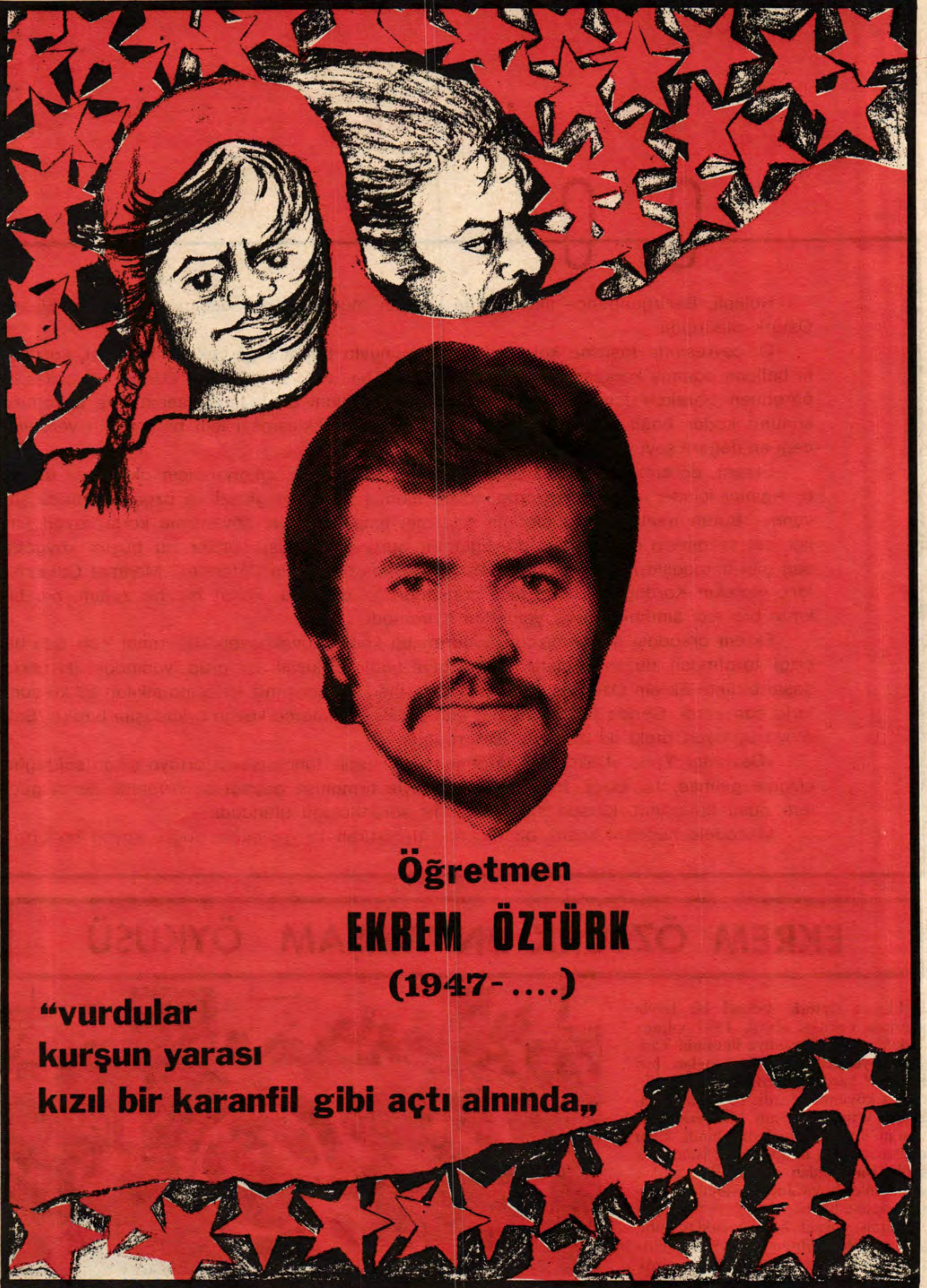
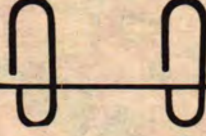

Öğretmen
EKREM ÖZTÜRK
(1947-....)
"vurdular
kurşun yarası
kızıl bir karanfil gibi açtı alnında„

KANLI PROVOKASYONLA SAVAŞ HEDEFİMİZDEN

Halkalı, Bezirganbahçe İlkokulunda çalışan mücadele arkadaşımız öğretmen Ekrem Öztürk öldürüldü.

O, çevresinde faşizme karşı ödünsüztutumuyla tanınan gerçek bir eğitimci, yaşamını halkına adamış korkusuz bir militan ve sade bir insandı. Ekrem Öztürk, demokratik öğretmen hareketi içindeki yerini ta başında sağlam bir biçimde seçmiş ve davamıza sonuna kadar bağlı kalmıştı. Yüce idelerimizin gerçekleşmesi için bir insanın verebileceği en değerli şeyi verdi : Canını feda etti.

Ekrem, öğretmenlerin mesleki, ekonomik, demokratik çıkarları için okul okul dolaştı. Yığınlar içinde, militan çıkışlarda, savaş alanlarında ekmeğimizi ve özgürlüğümüzü savundu. Bütün demokrasi güçlerinin faşizme, emperyalizme, şövenizme karşı kavga birliği için savaşımın önünde yürüdü. Egemen burjuvazi, faşist caniler bu büyük kavgada dağ gibi arkadaşlarımızı, halkımızın en yiğit evlatlarını, Talip Öztürkleri, Mehmet Çakmakları, Alptekin Kordağları, daha nice can' toprağa düşürdü. Fakat hiç bir zulüm, hiç bir kırım bizi işçi sınıfının savaş yolundan ayıramadı.

Ekrem arkadaşı saflarımızdan koparan bu kanlı provokasyon «Devrimci Yol» adlı bir çizgi tarafından düzenlenmiştir. Bu çizgiye bağlı 15 kişilik bir grup, yanındaki iki arkadaşla birlikte Ekrem Öztürk'e saldırıp ateş ettiler. Arkadaşımız kafasına sıkılan bu kurşunlarla can verdi. Geride iki çocuğunu, karısını ve onbinlerce kavga arkadaşını bıraktı. Saldırıya uğrayan öteki iki arkadaş ise yaralıdır.

«Devrimci Yol», «Devrimci Öğretmen» gibi «sol» tandanslarla ortaya çıkan saldırgan çizgiye gelince, bu çizgi, faşizmin vargücüyle tırmanışa geçtiği bir ortamda ilerici güçlere pusu kurmanın, kurşun sıkmanın ağır sorumluluğu altındadır.

Mücadele hedefini kasıtlı bir biçimde değiştiren ve gericiliğe doğru kayan bu çizgi,

EKREM ÖZTÜRK'ÜN YAŞAM ÖYKÜSÜ

Ekrem Öztürk, yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olarak 1947 yılında Tokat'a bağlı Reşadiye ilçesinin Yasiyan köyünde doğdu. Üçü oğlan, biri kız dört kardeşten en büyüğü idi. İlkokulu köyünde bitirdi. 13 yaşında babasını yitirdi. Ailenin tüm yükü Ekrem'in çocuk omuzlarına bindi. Hem çalışmak, hem okumak için İstanbul'a geldi. Bir yandan okudu. Bir yandan garsonluk, boyacılık, duvarcılık yaparak ailesine baktı.

Bütün yoksul halk çocukları gibi, parasız yatılı olduğu için 1963 yılında Çanakkale Öğretmen Okulu'na girdi. 1966 yılında okulu bitirdiğinde yetim-

Talip Öztürk'ün cenazesinde en önde, arkadaşının hemen yanı başındaydı.

..R BİZİ FAŞİZME KARŞI DÖNDÜREMEYECEKTİR

Ekrem Öztürk'ün katledilmesiyle ilgili olarak birlik - dayanışma, bir basın açıklaması yapmıştır. İstanbul'un bütün okullarında dağıtılan açıklamayı aynen yayınlıyoruz:

aslında bir bunalım çizgisidir. Bunalım içindeki kapitalist düzenin sosyal bir artığı olarak, emek-sermaye arasında sürekli gelgit çiziyor, en «sol»dan en sağa doğru savruluyor.

Saldırının amacı bizi mücadele mevzilerimizden kaydırmaktır. Fakat bu, olanaksız bir şeydir. **Bizim perspektifimiz faşizme, gericiliğe, emperyalizme, tekellere karşı mücadele ve en geniş güçleri ortak düşmana karşı verilen bu mücadelede birleştirmektir. Kanlı provokasyonlar bizi bu hedeften döndüremeyecektir.**

Bütün güçlerimiz, her alanda, baş düşmana karşı yönelmelidir. Biz, goşizmin bizi çekmek istediği bataklığa gitmeyeceğiz. Burjuvazinin tezgahladığı zeminlerde bizim işimiz yok. Bu sapmalara karşı mücadelemiz, başdüşmana karşı mücadele temeli üzerinde verilecektir. Onları her alanda tecrit etmek görevi ile karşı karşıyayız. Ama bunu onların araçlarıyla değil, kendi yenilmez silahlarımızla yerine getireceğiz. Bizim mücadelemiz ideolojik ve politik mücadeledir ve silahlarımız öncelikle gerçeklerdir.

Gerçekleri kavramalarına olanak sağlayacak ve tüm namuslu insanları saflarımıza yani başdüşmana karşı mücadeleye kazanarak bu görevi yerine getireceğiz. Okullarda mahallelerde ortak cangüvenliğini sağlamak, bu amaçla buralardan faşistlerin sökülüp atılması için mücadele etmek, başta gelen görev budur. Bu mücadele süreci içinde örülecek bir diğer görev de sağ ve «sol» provokasyon mihraklarını etkisizleştirmek ve tecrit etmektir. Bu iki görev birbirine sıkı sıkıya bağlıdır.

Ekrem Öztürk'ün yaşamını adadığı savaş yolunun özü budur. Birlik Dayanışma bütün öğretmenleri bu amaçlar etrafında faşizme karşı eylem birliğine çağırıyor.

22 Mayıs 1980 İstanbul
BİRLİK DAYANIŞMA

lığının, yoksulluğunun, yaşayamadığı çocukluğunun gerçek suçlusunun bu yıkılası sömürü düzeni olduğunu derinden kavramıştı.

Öğretmenlik görevine Diyarbakır Silvan ilçesinin Pilakan köyünde başladı. Aynı yıl TÖB-DER saflarındaki yerini aldı. O günden sonra demokratik öğretmen hareketinin bütün savaşımına aktif olarak katıldı. Bir yıl Pilakan'da çalıştıktan sonra asker olarak Manisa'ya gitti. 1966 Şubatında evlendi. Daha sonra Karamürsel Akçat köyünde 4 yıl çalıştı. 1972 yılından beri Halkalı Bezirganbahçe İlkokulunda öğretmenlik yapmaktaydı.

Ekrem Öztürk'ün Dilek adında 12 yaşında bir kızı ve Erkan adında 10 yaşında bir oğlu var.

TÖB-DER İstanbul Şubesinde işçi sınıfının savaş yolunda yürüyen öğretmen arkadaşlarıyla omuz omuza savaşım veren Ekrem Öztürk, çalıştığı bölge halkını çıkarları doğrultusunda örgütlemek, anti-faşist kavgayı kazanmak için Halkalı Halkevi Başkanı olarak unutulmaz örgütçülük örneği verdi.

Eşi ve çocuklarıyla

KAVGAMIZ FAŞİZME, EMPERYALİZME ŞÖVENİZME KARŞIDIR

Egemen burjuvazi, demokratik öğretmen hareketinin örgütsel birliğini parçalamak, onun yığın temellerini dinamitlemek, likide etmek, öğretmen mücadelesinin işçi sınıfı savaşıyla bağlanmasını engellemek için, sağ oportünizmin, antikomünizmin yanı sıra küçük burjuva anarşizminden, maceracılıktan da bol bol yararlandı. Kendilerine "devrimci öğretmen" diyen goşistler, öğretmen hareketinin içten zayıf düşürülmesi için burjuvaziye sık sık malzeme verdiler, destek oldular. TÖB-DER'de Birlik Dayanışmaya yönelik tasfiyeciliğin, örgütün sağa sola savruluşunun, kapısına burjuvazi kilit vurunca, goşistlerin ağırlıkta olduğu merkez yönetiminin sesinin soluğunun kesilmesinin sinmesinin temelinde yatan gerçek budur.

İşçi sınıfının politik öncüsüne düşman bu maceracı anlayışın üzerine şimdi ağır bir ceset devrildi. Halkalı Bezirganbahçe İlkokulu öğretmeni Ekrem Öztürk'ün, yaşamı halkımızın mutluluğuna adanmış devrimci ölüsüdür bu. Şimdi maceracılık, altından zor kalkacağı bir sorumluluğu, işçi sınıfının savaş yolunda yürüyen bir öğretmenin kan bulaşığını taşımaktadır. Öğretmen yığınları açısından goşizm için yeni ve çırılçıplak bir suçüstüdür bu.

Bizim savaşımımızda gelgeç heyecan ve öfkelerin yeri yoktur. Sınıf pusulasıyla dövüşüyoruz biz. Kavgamız faşizme, emperyalizme ve şövenizme karşıdır. Siz, gözlerimizi asıl hedefimizden ayırmamızı, içinde debelendiğiniz batakta kendi araçlarınızla, sizinle uğraşmamızı istiyorsunuz. O zemin burjuvazinin zeminidir. O batakta bizim işimiz yok.

Politik eğilimi, grubu ne olursa olsun her öğretmen bu kanlı provakasyon karşısında tavır takınmak durumundadır. Asıl hedefi şaşırtmak için tezgahlanan bu tür oyunlar teşhir edilmelidir.

CENAZESİNE KATILIM YIĞINSAL OLDU

19 Mayıs günü öldürülen Ekrem Öztürk'ün cenazesi 22 Mayıs günü Halkalı Mezarlığında toprağa verildi. İstanbul öğretmenlerinin yığınsal olarak katıldığı cenaze töreni, işçi sınıfının savaş yolunda şehit düşen arkadaşımızın kavgasına yaraşır bir görkemlilikte oldu.

Çocukları resmini, annesi tabutunu taşıyor.

[illegible] ...rini bırakıp ...esine aktılar.

Arkadaşları mezarı başında devrim andı içiyor.

Öğretmenin Birliği'nin ekidir.